

Bryssel den 15 maj 2024
(OR. en, de, fr)

Interinstitutionellt ärende:
2021/0106(COD)

9645/24
ADD 1 REV 2

CODEC 1252
TELECOM 172
JAI 742
COPEN 227
CYBER 142
DATAPROTECT 203
EJUSTICE 33
COSI 69
IXIM 127
ENFOPOL 212
RELEX 627
MI 479
COMPET 525

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Utkast till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om harmoniserade regler för artificiell intelligens och om ändring av förordningarna (EG) nr 300/2008, (EU) nr 167/2013, (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 och (EU) 2019/2144 samt direktiven 2014/90/EU, (EU) 2016/797 och (EU) 2020/1828 (förordning om artificiell intelligens) (första behandlingen) – Antagande av lagstiftningsakten = Uttalanden

Uttalande från Frankrike

Frankrike välkomnar antagandet av denna innovativa text som kommer att göra det möjligt för alla EU-medborgare att få säker tillgång till de innovationer som möjliggörs av artificiell intelligens och som utgör den första byggstenen till AI-reglering i världen.

När vi nu går in i genomförandefasen av denna förordning vill Frankrike att den ska ske inom en ram som främjar utvecklingen av innovation i Europa, så att denna förordning verkligen utgör en del av en kraftfull europeisk strategi till stöd för ett förstärkt europeiskt ekosystem för AI-innovation.

Frankrike ger därför på nytt sitt stöd för det uttalande som Europeiska kommissionen gjorde vid Corepers möte den 2 februari 2024, där man särskilt föreskrev följande:

- Inrättandet av expertgrupper och samråd med berörda parter för att underlätta ett gemensamt genomförande av förordningen tillsammans med andra tillämpliga sektorsspecifika bestämmelser i syfte att undvika onödiga administrativa bördor eller dubbelarbete för våra företag.
- Antagandet av en mall för en ”tillräckligt detaljerad sammanfattning” av de data som används för träning av AI-modeller för allmänna ändamål och av riktlinjer för dess användning för att säkerställa balansen mellan skyddet av företagshemligheter och underlättandet av upphovsrättsinnehavarnas utövande av sina rättigheter.
- Ett flexibelt och framtidssäkert genomförande av förordningen, så att standarderna ändras och uppdateras vid behov och med hänsyn till den tekniska utvecklingen, särskilt i fråga om klassificeringsparametrarna för AI-modeller för allmänna ändamål.

Uttalande från Österrike

Redan från början av förhandlingarna var det viktigt för Österrike att verka för en reglering av artificiell intelligens där säker användning och nytta för människor tar en central plats. En sådan rättsakt måste vara förenlig med de grundläggande rättigheterna och de mänskliga rättigheterna och bidra till att främja berörda personers förtroende för artificiell intelligens.

Vi konstaterar att kompromissen om förordningen om artificiell intelligens inte helt har kunnat undanröja vissa av Österrikes farhågor när det gäller dataskydd och konsumenträttigheter. Dessa farhågor är följande:

- Beslutet att reglera tillåtligheten och gränserna för brottsbekämpningsmetoder i ett instrument för marknadsreglering såsom förordningen om artificiell intelligens ifrågasätts i grunden. Behoven och riskerna i samband med användningen av artificiell intelligens varierar avsevärt beroende på om användningen sker i den privata/kommersiella sfären eller inom ramen för brottsbekämpning.
- Undantagen i artikel 5.1 h för användningen av tillämpningar för biometrisk fjärridentifiering i realtid på allmänt tillgängliga platser för brottsbekämpningsändamål är för långtgående och motsvarar inte Österrikes uppfattning av ett proportionerligt ingrepp i medborgarnas grundläggande rättigheter. Vi noterar att viktiga skyddsklausuler har införts i texten under förhandlingarna. Dessa är dock inte tillräckliga för att skingra farhågorna avseende ingreppet i de grundläggande rättigheterna, särskilt när det gäller skyddet av medborgarnas personuppgifter.
- Användningen av tillämpningar för biometrisk fjärridentifiering i efterhand för brottsbekämpande ändamål utgör också ett kraftigt ingrepp i medborgarnas grundläggande rättigheter och borde därför ha tagits med i förteckningen över (i princip) förbjudna metoder i artikel 5. Klassificeringen som AI-tillämpning med hög risk motsvarar inte den riskpotential som är förknippad med användningen av sådana tillämpningar.
- På samma sätt borde användningen av tillämpningar för känsligenkänning och tillämpningar för biometrisk kategorisering ha tagits med i förteckningen över (i princip) förbjudna metoder i artikel 5, eftersom de utgör ett kraftigt ingrepp i medborgarnas grundläggande rättigheter. Deras klassificering som AI-system med hög risk motsvarar inte den riskpotential som är förknippad med användningen av sådana tillämpningar.

- Det undantag från administrativa sanktionsavgifter för deltagare i regulatoriska sandlådor som föreskrivs i artikel 57.12 strider mot artikel 83 i dataskyddsförordningen, som inte innehåller något sådant undantag vid brott mot dataskyddslagstiftningen. I den mån det handlar om ett verkställande beslut riktat till tillsynsmyndigheterna för dataskydd strider det mot artikel 52 i dataskyddsförordningen eftersom de nationella tillsynsmyndigheterna måste vara helt oberoende när de utför sina uppgifter enligt artikel 52.1 i dataskyddsförordningen och kunna besluta om åläggande av administrativa sanktionsavgifter helt oberoende.
- Artikel 59.1 innehåller en generell, odifferentierad och horisontell tillåtelse att behandla personuppgifter i regulatoriska sandlådor. Denna bestämmelse är alltför vag ur dataskyddsrättslig synvinkel och kan inte utgöra rättslig grund för behandling av uppgifter. Vidareutnyttjande av personuppgifter som samlats in för ett specifikt ändamål för ändamål som inte har någon materiell eller formell koppling till syftet med insamlingen kan inte på något sätt förutses av den berörda personen. I den mån bestämmelsen är avsedd att vara en form av ”förenligt vidareutnyttjande” i den mening som avses i artikel 6.4 i dataskyddsförordningen, kan det konstateras att artikel 59.1 inte är en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle för att skydda de mål som avses i artikel 23.1 i enlighet med artikel 6.4 i dataskyddsförordningen. Dessutom skiljer bestämmelsen inte mellan särskilda kategorier av personuppgifter enligt artikel 9.1 i dataskyddsförordningen och andra personuppgifter. Österrike menar att behandling av särskilda kategorier av personuppgifter på grundval av artikel 6.4 i dataskyddsförordningen inte är tillåtlig utan står i strid med den riskbedömning som ligger till grund för dataskyddsförordningen.
- Artikel 59.1 bortser helt från dataskyddsprincipen om uppgiftsminimering enligt artikel 5.1 c i dataskyddsförordningen, eftersom varken tillämpningsområdet eller de kategorier av personuppgifter som eventuellt behandlas i sandlådor på något sätt är begränsade.

- Tillåtelsen att ändra bilaga III är fortfarande alltför snäv ur ett konsumentpolitiskt perspektiv. Om Europeiska kommissionen finner att tillämpningar såsom uppkopplade produkter eller virtuella assistenter motiverar att de tas upp i förteckningen över högrisksystem i bilaga III, kan de inte klassificeras enligt punkterna 1–8 i bilaga III och kan därför inte beaktas.
-